

تاریخ و تمدن اسلامی، سال دهم، شماره نوزدهم، بهار و تابستان ۱۳۹۳، ص ۱۰۵-۱۲۰

غیر السیر، بررسی درباره نام اصلی و مؤلف آن^۱

علیرضا عبداللهی^۲

دانشآموخته دکتری دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران، گروه تاریخ و تمدن ملل اسلامی، تهران، ایران

قبرعلی روڈگر^۳

استادیار دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران، گروه تاریخ و تمدن ملل اسلامی، تهران، ایران

چکیده

کتاب غیر السیر، در تاریخ عمومی، در اوایل قرن پنجم نوشته شده و از زمان تأثیف، در باب نام و هویت نویسنده کتاب بین محققان اختلاف نظر وجود داشته است. منشأ این اختلافات تفاوت ضبطهای عنوان کتاب و نام نویسنده در نسخ خطی باقیمانده از این اثر و نیز در آثار شرح حال نویسان قدیم بوده است. غیر السیر با نامهایی چون «غیر اخبار الملوك و سیرهم»، «غیر فی سیر الملوك و اخبارهم»، «غیر اخبار ملوك الفرس و سیرهم»، «تاریخ غیر السیر»، «غیر و سیر الملوك»، و «غیر و سیر» معروفی شده است. از بین این نامها، دو نام «تاریخ غیر السیر» و «غیر اخبار ملوك الفرس و سیرهم» به عنوان نام اصلی کتاب شهرت بیشتری یافته است. علاوه بر ابهام در نام کتاب، درباره نویسنده غیر نیز ابهاماتی هست و نام او به صورت‌های «ابومنصور الحسین بن محمد المرعشی (الشعالی)»، «ابومنصور حسین بن محمد المرعشی الشعالی»، «حسین بن محمد المرغنى» و «ابومنصور عبدالملک بن محمد الشعالی النیشاپوری» ضبط شده است. از بین این نام‌ها بیشتر محققان بر انتساب غیر به «حسین بن محمد المرغنى» و «ابومنصور عبدالملک بن محمد الشعالی النیشاپوری» نظر دارند. در بخش اول این مقاله، با بررسی و تحلیل نامهایی که برای کتاب غیر ذکر شده، نام واقعی کتاب معین شده و در بخش دوم نیز در نتیجه بررسی و تحلیل اختلافاتی که درباره نویسنده غیر مطرح است، هویت نویسنده اصلی کتاب مشخص گردیده است.

کلیدواژه‌ها: غیر السیر، ابومنصور عبدالملک بن محمد شعالی، حسین بن محمد المرغنى، ابومنصور حسین بن محمد المرغنى الشعالی، الغیر فی سیر الملوك و اخبارهم.

۱. تاریخ دریافت: ۱۳۹۳/۲/۱۴، تاریخ پذیرش: ۱۳۹۳/۵/۱۸.

۲. رایانامه: ali.abdolahil10@gmail.com

۳. نویسنده مسؤول، رایانامه: q_roodgar@yahoo.com

مقدمه

تصحیح و انتشار جلد اول غرر السیر تحت عنوان غرر اخبار ملوک الفرس و سیرهم، توسط زتنبرگ^۱ در یک قرن پیش، سرآغاز بحث‌های جدی بین محققان درباره نام این کتاب و نیز نام نویسنده آن شده است. اگرچه نامهای مختلفی چون غرر اخبار الملوک و سیرهم^۲، الغرر فی سیر الملوک و اخبارهم^۳، غرر اخبار ملوک الفرس و سیرهم^۴، تاریخ غرر السیر^۵، غرر و سیر الملوک^۶، و غرر و سیر^۷ برای این کتاب ذکر شده، ولی این اثر بیشتر با دو نام غرر اخبار ملوک الفرس و سیرهم، که زتنبرگ برای جلد اول غرر السیر برگزیده، و غرر السیر، که بر روی ترجمه‌های نسخه قسطنطینیه^۸ آمده، شناخته است. با وجود انتشار چندین مقاله درباره غرر السیر، تاکنون بررسی جامعی درباره نام اصلی کتاب صورت نگرفته است. نگارندگان در نظر دارند در بخش اول این مقاله، با بررسی و تحلیل نامهای مختلف کتاب، به این پرسش پاسخ دهند که نام واقعی کتاب چیست؟

علاوه بر ابهام در نام کتاب، درباره نویسنده غرر نیز اختلاف نظر هست. ذیل نویسان کشفی الظنوں، نیز بروکلمان و سهیل زکار، غرر را نوشت «ابومنصور الحسین بن محمد المرعشی (الشعالبی)»، و بارتولد و بروکلمان (در جایی دیگر) این کتاب را تألیف «ابومنصور الحسین بن محمد المرغنى الشعالبی» و کایتانی، الزغلول، مینوی و آذرتوش، غرر السیر را تألیف «حسین بن محمد المرغنى»، و زتنبرگ، باسورث، وزن، اشپولر، روزنال، فضائلی و امیدسالار آن را از «تألیفات ابومنصور عبدالملک بن محمد شعالبی نیشابوری» دانسته‌اند.

با توجه به آن‌چه گفته شد، مشخص است که درباره نویسنده غرر تا چه مایه اختلاف نظر وجود دارد. در بخش دوم مقاله با بررسی و تحلیل نامهایی که برای نویسنده کتاب مطرح شده، به این پرسش که نویسنده واقعی غرر السیر کیست پاسخ داده می‌شود.

۱. Herman Zotenberg

۲. غرر السیر (نسخه خطی قسطنطینیه)، برگ.^۲
۳. غرر السیر (نسخه خطی قسطنطینیه)، برگ‌های ۱۷۲، ۳۴۴؛ بروکلمان، تاریخ الادب العربی ۱۱۷/۶
۴. نام برگزیده زتنبرگ برای کتاب غرر.
۵. نام روی ترجمه‌های جلد اول و دوم نسخه خطی قسطنطینیه و کتیبه آغازین کتاب.
۶. مستوفی، تاریخ گزیده، ۱/۹۰۶ خوانده‌میر .۴۴۲/۲
۷. حافظ ابرو، ۱/۸۳
۸. از آقای دکتر محمود امیدسالار بابت لطفشان در تهیه نسخه دیجیتالی غرر سپاسگزاریم.

نام اصلی کتاب چیست؟

در نسخه های خطی به دست آمده و نیز در برخی کتاب های قدیم، از این کتاب به شش صورت نام برده شده است:

۱. غرر و سیر^۱

۲. غرر و سیر الملوك^۲

۳. تاریخ غرر السیر^۳

۴. غرر اخبار ملوك الفرس و سیرهم^۴

۵. الغرر فی سیر الملوك و اخبارهم^۵

۶. غرر اخبار الملوك و سیرهم^۶

نگاهی گذرا بر این نامها معلوم می دارد که بین آنها اشتراکات زیادی وجود دارد؛ از این رو می توان حدس زد که همه این نامها از یک نام گرفته شده است، اما آن نام کدام است؟ نام شماره ۱. غرر و سیر الملوك^۷ و شماره ۲. غرر و سیر^۸ که نویسنده ای که نویسنده ای گانی چون عوفی، مستوفی، حافظ ابرو و خواندمیر آنها را برگزیده اند، اشکالی اند از نام غرر السیر با اندکی تفاوت یعنی افروzen «و» بین دو کلمه «غرر» و «سیر» و اضافه کردن کلمه «الملوك» در ادامه «غرر و سیر».

نام شماره ۳. تاریخ غرر السیر، بر ترنج های روی جلد نسخه قسطنطینیه(۵۹۷ هـ) و بر جلد نسخه بادلیان درج شده است. ذیل نویسان^۹ کشف الظنون مدت ها پس از تألیف غرر، این نام را با عنوان «غرر» با عبارت «غرر السیر فی التاریخ تأثیف ابی منصور الحسین بن محمد المرغنى

۱. حافظ ابرو، ۸۳/۱

۲. مستوفی، ۶۹۰/۱؛ خواندمیر، ۴۴۲/۲

۳. غرر السیر (نسخه قسطنطینیه)، برگ های ۱۷۲، ۳۴۴.

۴. نام برگزیده زتبرگ بر تصحیح غرر.

۵. غرر السیر (نسخه قسطنطینیه)، برگ های ۱۷۲ و ۳۴۴ و بروکلمان ۱۱۷/۶.

۶. غرر السیر (نسخه قسطنطینیه)، برگ ۲.

۷. مستوفی، ۶۹۰/۱؛ خواندمیر، ۴۴۲/۲.

۸. حافظ ابرو، ۸۳/۱

۹. مراد از ذیل نویسان کشف الظنون، کسانی اند که در نسخه اساس چاپ فلوگل از این کتاب دست برده و مطالعی افوده اند. این افوده ها در چاپ فلوگل برای تمیز از مطالب اصل نسخه، داخل کمانک نهان شده است.

الشالبی»^۱ ذکر و به عنوان نام کتاب غرر معرفی کرده‌اند. به نظر می‌رسد نام غرر السیر برغم شهرت و رواج، نارسا، ناجامع و نامانع است.

نام شماره ۴. غرر اخبار ملوک الفرس و سیرهم، که زتنبرگ بر جلد نسخه تصحیح شده مجلد اول این کتاب نهاده است؛^۲ این نام با عنوان «الغرر من اخبار ملوک الفرس»، که در نسخه موصل^۳ آمده، اختلاف اندکی دارد. نویسنده کتاب با ذکر عبارت «... ان اسوق الغرر من اخبارملوک الفرس اولا على الولاء...»^۴، در واقع این نام را برای بخشی از کتاب (اخبار پادشاهان ایران) مناسب دیده است. زتنبرگ نیز چون مجلد اول کتاب را که متعلق به اخبار پادشاهان ایران بود، تصحیح کرده، احتمالاً این نام را از نسخه موصل غرر با اندکی تغییر برگرفته است. اگرچه ظاهراً اطلاق این نام بر بخشی از کتاب اشکالی ندارد ولی چون غرر السیر، تاریخ عمومی است که از دروه کیومرث تا سلطان محمود غزنوی را در بر می‌گیرد،^۵ این نام نمی‌تواند چندان دقیق و گویا باشد.

نام شماره ۵. الغرر فی سیر الملوك و اخبارهم، که در کتبیه آغاز جلد دوم و در انجامه نسخه قسطنطینیه (استنساخ در ۵۹۷هـ) به چشم می‌خورد، با تعبیر «غرر اخبارملوک و سیرهم»، که در مقدمه کتاب ذکر شده مشابهت زیادی دارد. مقایسه این دو نام نشان می‌دهد که کاتب این نسخه با افزودن «فی» پس از «غرر» و جایگایی دو کلمه « الاخبار» و «سیر»، نام الغرر فی سیر الملوك و اخبارهم را ساخته و این عنوان نام اصلی کتاب نیست.

نام شماره ۶. غرر اخبار الملوک و سیرهم، نزدیکی قابل توجهی با وصفی که نویسنده درباره کتاب در مقدمه^۶ کرده دارد. این نام مخصوصاً به لحاظ قدمت می‌تواند رجحانی بر دیگر نام‌ها داشته باشد و محتملاً سایر نام‌ها تلخیصی از همین نام است. به علاوه چون غرر تاریخ عمومی است،^۷ تنها نامی که در میان چند عنوان ذکر شده، گویای محتوای کلی کتاب است، همین نام است.

۱. همو. ۳۱۹.

۲. ثعالبی، غرر، تصحیح زتنبرگ.

۳. از سر کار خانم دکتر فریبرزی که نسخه دیجیتالی این نسخه را تهیه کردند سپاسگزارم.

۴. غرر السیر (نسخه موصل)، برگ ۱۶۹.

۵. کشف الظنون، ۳۱۹.

۶. «تألیف کتاب شاف کاف فیغر اخبار الملوك و سیرهم...» مقدمه غرر (نسخه قسطنطینیه).

۷. کشف الظنون، چاپ فلوگل، ۳۱۹.

صفدی^۱ و حاج خلیفه^۲ از کتابی به نام «سیرة الملوك»، تألیف ابومنصور عبدالملک شعالی باد کرده‌اند. علاوه بر این‌ها با توجه به تنوع اشکال نام کتاب در نسخه قسطنطینیه غیر السیر، این احتمال وجود دارد که نام «سیرة الملوك» نمونه دیگری از اختصار همراه با جایه‌جایی کلمات از تعبیر مذکور در مقدمه کتاب، «غیر اخبار الملوك و سیرهم»، باشد.

مؤلف غیر السیر کیست؟

برغم اشاره برخی نویسنده‌گان چون عوفی، مستوفی، حافظ ابرو و خواندمیر به انتساب کتابی با عنوانی مشابه با غیر السیر چون «غیر و سیر الملوك»^۳ و یا «غیر و سیر»^۴ به ابومنصور شعالی، عدم توجه مورخان و نویسنده‌گان به این کتاب^۵، از بین رفتن نسخه‌های آن، عدم اشاره به تألیف این کتاب در زمرة آثار شعالی در مأخذ شرح حال نگاری، و مهم‌تر از همه درج عبارت «المجلد الاول من تاريخ غير السير لحسين بن محمد المرغنى» بر ترنج‌های جلد کهن ترین نسخه غیر السیر(قسطنطینیه) سبب شده تا درباره نویسنده این کتاب اختلاف نظرهایی بین محققان پدید آید.

در بررسی نگارنده‌گان مشخص شد که ظاهراً این ذیل نویسان کشف الظنون بوده‌اند که در ذیل فقره ۸۵۹۲، با عبارت «ضرر السیر فی التاریخ تألیف ابی منصور الحسین بن محمد المرعشی الشعالی»^۶ این کتاب را به مرعشی نامی نسبت داده‌اند.^۷ پس از ذکر این عبارات در

۱. ص福德ی ۵۹/۱.

۲. کشف الظنون، چاپ بیروت، ۱۰۱۶/۲.

۳. مستوفی، ۶۹۰/۱.

۴. حافظ ابرو، ۸۳/۱.

۵. شاید یکی از دلایل فراموشی این کتاب، نوشته شدن آن به زبان عربی باشد، در حالی که زبان فارسی در آن دوره مورد توجه بوده است. برخلاف نظر فضایلی که با استناد به نظر استاد محمد تقی بهار، غیر السیر را جزو کارهای شعوبیه دانسته است. شعالی چنان که در مقدمه فقه اللغة و سر العربیة آورده علاقه تام و تمامی به زبان عربی دارد و زبان عربی را زبان برتر می‌داند. وی عرب را برترین امت‌ها و زبان عرب را زبان برتر می‌داند (فقه اللغة) (۲) بنابراین، این نظر درست نیست. از سویی غیر یک کتاب سفارشی از سوی امیر ابوالمظفر نصر بن ناصرالدین است و چون امیر ابوالمظفر به زبان عربی علاقه‌مند بود این کتاب به عربی نوشته شد.

۶. کشف الظنون، چاپ فلوگل، ۳۱۹.

۷. شعالی، غیر، مقدمه زنبرگ، ۷۲.

ذیل کشف الظنوں، بروکلمان^۱ نیز به اقتضای آن غرر را تألیف «ابومنصور الحسین بن محمد المرعشی» شمرده و سهیل زکار نیز در مقدمه خود بر تصحیح نسخه بادلیان^۲ نویسنده غرر را «ابومنصور الحسین بن محمد المرعشی» دانسته است.^۳ بروکلمان البته بعدها در ذیلی بر تاریخ «الادب العربي»^۴ و در مقاله «حسین بن محمد مرغنى» مندرج در ویرایش نخست دایرة المعارف اسلام،^۵ نظر قبلی خود را اصلاح کرده و نویسنده غرر السیر را «ابومنصور الحسین بن محمد المرغنى»^۶ نام داده است. بارتولد نیز غرر السیر را متقدمترین تألیف تاریخی دوره غزنوی و نوشته «ابو منصور حسین بن محمد ثعالبی» دانسته است.^۷

پس از انتشار تصحیح زتبرگ، کایتائی با استناد به نسخه بادلیان، غرر را تألیف «حسین بن محمد المرغنى» شمرده است.^۸ مینوی نیز در دیباچه‌ای بر چاپ افست تصحیح زتبرگ، «المرغنى» را مؤلف غرر دانسته است.^۹ پس از مینوی، محققانی چون عارف ابوخلف الزغلول^{۱۰} و آذرنوش^{۱۱} نیز غرر السیر را تألیف «محمدبن حسین المرغنى» قلمداد کرده‌اند.

برخی دیگر از محققان چون زتبرگ^{۱۲}، باسورث^{۱۳}، روزن^{۱۴}، اشپولر^{۱۵}، روزن‌تال^{۱۶}، فضائلی^{۱۷} و امیدسالار^۱ غرر السیر را نوشته ابومنصور عبدالملک بن محمد ثعالبی نیشابوری دانسته‌اند.

۱. بروکلمان، ۱۱۷/۶.

۲. از آقای دکتر امیدسالار که نسخه دیجیتالی غرر را در اختیار بندۀ قراردادن سپاسگزارم.

۳. مقدمه زکار بر نسخه بادلیان غرر السیر، ۲.

۴. بروکلمان، (۱۱۸/۶).

۵. در ادامه از این اثر به صورت اختصاری EI (The Encyclopaedido of Islam) یاد می‌شود.

۶. وی مرغنى را اهل مرغن از نواحی غور افغانستان می‌داند (تاریخ ادب العربي، ۱۱۷/۶).

۷. ترکستان نامه، ۶۸/۱-۶۹.

8. Leone Caetni, pp.364-372.

۹. مینوی، ۱۲۳ و ۱۲۴.

۱۰. الزغلول، ۶۸.

۱۱. آذرنوش، ۳۶.

۱۲. ثعالبی، غرر، مقدمه زتبرگ، ۱۲۱-۶۹.

13. Bosworth, EI2, pp.424-426.

14. Rowson, E.K, EI2, pp.427-428.

۱۵. اشپولر، ۱/۲۲-۲۳.

۱۶. روزن‌تال، ۱۱۰/۱ و ۱۱۰/۲.

۱۷. فضایلی، ۱-۶۸.

با توجه به آن‌چه گفته شده، در مورد نویسنده غیر، چهار نام مطرح است:

۱. ابومنصور الحسین بن محمد المرعشی (الشعالبی)

۲. ابومنصور حسین بن محمد المرغنى الشعالبی

۳. حسین بن محمد المرغنى

۴. ابومنصور عبدالملک بن محمد الشعالبی النیشابوری

نام شماره ۱: «ابومنصور الحسین بن محمد المرعشی» نخست در ذیل کشف الظنوں آمده است. در هیچ یک از نسخ مختلف غیر السیر (قسطنطینیه، موصل و بادلیان) از «المرعشی» به عنوان نویسنده غیر یاد نشده، ولی در سه جا (دو بار بر ترنج‌های روی جلد نسخه قسطنطینیه و یک بار روی جلد نسخه بادلیان) از «المرغنى» نام برده شده است. تنها وجهی که می‌توان برای جایگزینی «المرعشی» به جای «المرغنى» آورد، این است که ذیل نویسان کشف الظنوں در ضبط کلمه «المرغنى» دچار اشتباه شده و به اشتباه آن را «المرعشی» را نوشته‌اند. این بی‌دقیقی سبب شده تا محققانی چون بروکلمان^۱ و جرجی زیدان،^۲ سهیل زکار^۳ و به پیروی از این نویسنده‌گان غیر را «ابومنصور الحسین بن محمد المرعشی» ذکر نمایند. البته بروکلمان^۴ بعدها نام نویسنده غیر را «ابومنصور الحسین بن محمد المرغنى» شمرده است. بنابراین می‌توان گفت که مورخی با نام «ابومنصور الحسین بن محمد المرعشی» وجود خارجی ندارد و این نام ساختگی حاصل اشتباه ذیل نویسان کشف الظنوں است.

نام شماره ۲: «ابومنصور حسین بن محمد المرغنى الشعالبی» ترکیب ساختگی است.

چنان‌که فضایلی اشاره کرده، ذیل نویسان کشف الظنوں نام «حسین بن محمد المرغنى» را که

۱. امیدسالار، ۱۳۱-۱۴۳.

۲. بروکلمان، ۱۱۷/۶.

۳. زیدان، ۵۹۶/۲؛ علوی مقدم نیز «غیر اخبار ملوك الفرس فى التاريخ» و «الغیر فى سير الملوك و اخبارهم» را دو کتاب جداگانه از دو نویسنده متفاوت می‌داند و معتقد است امیر نصر غزنوی به مرعشی دستور داده تا «كتاب الغير فى سير الملوك و اخبارهم» را بنویسد. هم جرجی زیدان و هم علوی مقدم در اتخاذ نظری پیرو کشف الظنوں بوده‌اند.

۴. زکار اگرچه در مقدمه بر تصحیح نسخه بادلیان، نسبت نویسنده غیر را به مرعش (شهری مرزی بین بیزانس و شام) رد کرده با توجه به روایات کتاب او را اهل نیشابور می‌داند. با این حال نام «حسین بن محمد المرعشی» را به عنوان نویسنده غیر بر تصحیح خود قرار داده و براساس برخی روایات کتاب سال مرگ نویسنده را ۴۲۱ هـ دانسته است.

5. Brokelman, C., "AL-Thaalibi", EI1.

بر ترنج‌های روی جلد نسخه قسطنطینیه غرر و روی جلد نسخه بادلیان آمده است، با نام «ابی منصور الشعالی» که به عنوان نویسنده غرر بر کتیبه بالای مقدمه نسخه قسطنطینیه غرر نوشته شده، ترکیب کرده و نام «ابومنصور حسین بن محمد المرغنى (الشعالی)» را بر ساخته‌اند؛ محققانی چون بروکلمان^۱ و بارتولد^۲ نیز با استناد به ذیل کشف الظنوں و البته با اصلاح المرغنى به جای المرعشی، این نام را عنوان نویسنده غرر شمرده‌اند.^۳ بنابراین شخصیتی با نام «ابومنصور الحسین بن محمد المرغنى (الشعالی)» وجود خارجی ندارد و این نام محصول ترکیب دو نام متفاوت توسط ذیل نویسان کشف الظنوں است.

از این دو نام برساخته که بگذریم، اختلاف محققان در مورد نویسنده غرر، بیشتر بین نام‌های شماره ۳ و ۴، «حسین بن محمد المرغنى» و «ابومنصور عبدالملک بن محمد الشعالی النیشابوری» بروز کرده است. راستی نویسنده غرر السیر کدام یک از این دو تن است؟ برای پاسخ به این پرسش، نخست باید بنیم چه دلایلی سبب شده تا برخی محققان غرر را به «حسین بن محمد المرغنى» نسبت دهند؟

چون محمود امیدسالار در مقاله ممتع و عالمانه با عنوان «شعالی نیشابوری یا شعالی مرغنى؟»^۴ با اشاره به دلایلی چون درج عبارت «المجلد الاول من تاريخ غرر السیر لحسین بن محمد المرغنى» بر روی ترنج‌های روی جلد کهن‌ترین نسخه غرر (قسطنطینیه)، عدم ذکر نام غرر السیر در زمرة تأییفات شعالی در مآخذ نزدیک به زمان شعالی چون نزهه الالباء،^۵ «وفیات الاعیان»^۶ و «لوافی بالوفیات»^۷ و مآخذ بعدی چون یافعی^۸ و ابن عماد حنبلی،^۹ درج عبارت «غرر السیر لحسین بن محمد المرغنى» بر روی جلد نسخه بادلیان،^{۱۰} و گمنامی «حسین بن

1. Brokelman, C., “AL-Thaalibi”, EI1.

- ۲. بارتولد، ۶۹۰/۱.
- ۳. فضایلی، ۷۲.
- ۴. امیدسالار، «شعالی نیشابوری یا شعالی مرغنى؟»
- ۵. ابن الانباری، ۳۱۵.
- ۶. ابن خلکان، ۱۸۰/۳.
- ۷. صدی، ۱۳۱/۱۹.
- ۸. یافعی، ۴۲/۳.
- ۹. ابن العماد، ۴۰۷/۳.
- ۱۰. عنوان روی جلد نسخه بادلیان غرر السیر.

محمد المرغنى» در منابع قدیم و جدید و شهرت «تعالیٰ نیشابوری»^۱، به این دلایل پاسخ داده است، توجه خوانندگان را به این مقاله جلب نموده، در اینجا بیشتر به دلایل سبک‌شناسانه‌ای اشاره می‌شود که براساس آن‌ها، غیر را می‌باید به ابومنصور عبدالملک تعالیٰ نیشابوری نسبت داد:

الف. یکسانی برخی اطلاعات و جملات در غیر و کتاب‌های دیگر تعالیٰ نیشابوری
ب. استفاده از برخی تکیه کلام‌ها در غیر و تکرار آن‌ها در کتاب‌های تعالیٰ نیشابوری

الف. یکسانی برخی اطلاعات و جملات در غیر و کتاب‌های تعالیٰ
تعالیٰ که از ادبی صاحب‌سبک بوده به قول زتنبرگ، تکرار مکرر را دوست می‌داشت و بسیاری از استعاره‌ها و مبالغه‌ها و اغراق‌ها و عبارات مستفاد از قرآن و قصص و مطابیات را به تکرار در نوشته‌های خود به کار می‌برد.^۲ زتنبرگ ددها نمونه از عبارات و تعبیر به کار برده در مجلد اول غیر//السیر که عیناً و یا با اندکی اختلاف در دیگر آثار تعالیٰ آمده در مقدمه خود به دست داده است.

نگارندگان به پیروی از شیوه زتنبرگ کوشیده‌اند تا با مقایسه جلد دوم غیر//السیر با آثار تعالیٰ، یکسانی عبارات غیر و سایر آثار نویسنده آن را نشان دهد؛ از برگ ۲۱۹ (آغاز پادشاهی یوسف پیامبر) تا برگ ۲۸۳ نسخه قسطنطینیه تقریباً برگی وجود ندارد که یک یا چند مطلب آن عیناً در کتاب‌های مختلف تعالیٰ ذکر نشده باشد. همچنین مطالب برگ‌های ۳۳۷ تا ۳۴۱ غیر، عیناً در التمثیل و المحاضره او آمده است.

اگر بخواهیم عبارت‌های یکسان نسخ غیر (قسطنطینیه، موصل و بادلیان) و کتاب‌های تعالیٰ را بشماریم، شمار آن‌ها به ۱۲۸ نمونه می‌رسد، که بسیاری عیناً و برخی با اندکی اختلاف تکرارشده‌اند. نگارندگان برای پرهیز از تفصیل و اطناب، نخست فقط یک نمونه از هر کتاب تعالیٰ را که با نسخ غیر (قسطنطینیه، موصل و بادلیان) یکسان است ذکر کرده و سپس به تفکیک تعداد عبارات یکسان غیر با کتاب‌های مختلف تعالیٰ را در جدولی آورده‌اند: «ذکر کرامته علی الله عز ذکره و اختصاصه به...» (برگ ۳۳۶؛ الاقتباس من القرآن الکریم، ۶۴-۶۵).

۱. مینوی، ۱۲۳، ۱۲۴.

۲. تعالیٰ، غیر، مقدمه زتنبرگ، ۸۱، ۸۲.

- «ثلاثة ملوك اول كل اسم منهم عين احدهما عبدالملک بن مروان...»(برگ ۴۲ نسخه بادلیان؛ برد الاکباد، ۱۱۲).
- «وكان طرفة بن العبد وحاله جریر بن المیسیح...»(برگ ۲۶۳؛ ثمار القلوب، ۱۹۲، ۱۹۴، ۳۱۸، ۳۱۹).
- «وكان فيما قال يوسف لابيه يابت لاتسئلنى عن صنيع اخوتي...»(برگ ۲۲۰؛ التمثيل و المحاضره، ۲۱).
- «و هو ورد اطال الله بقاء سيدنا ابوالعباس احمد بن الحسن...»(برگ ۲۵۱؛ پييمه الدهر، ۱۱۱/۲).
- «و يروى ان يوسف كتب على باب السجن...»(برگ ۲۱۹؛ تحسین و تقبیح، ۲۴۹).
- «اما في رسول الله...»(برگ ۲۱۹؛ حسن ما سمعت، ۲۴).
- «قال الباحظ: لاتتناسق مثل هذه الاسماء آلا في الملوك والساسة....»(برگ ۲۵۱؛ لطائف المعارف، ۱۳۸).
- «و يحكى ان الرشيد قرأ يوما في...»(برگ ۲۳۲؛ آداب الملوك، ۶۷).
- «فلم تك تصلاح آلا له...»(برگ ۲۷۰ زيادات نسخه موصل؛ سحر البلاغة و سر البراعة، ۵۲).
- «وكان سمع ابوالعينا هذه اللفظة...»(برگ ۲۴۹؛ الإعجاز والإيجاز، ۱۱۳).
- «واتي علقة بن عبدة التميمي الحرث بن ابي شمر...»(برگ ۲۵۰؛ خاص الخاص، ۹۸).
- «وفى نوادر ابى الحرث جميين انه...»(برگ ۲۱۹؛ اللطف واللطائف، ۳۱).
- «وحذر التغريب الذى هو مفتاح المؤس...»(برگ ۲۵۰؛ الضرائب واللطائف، ۱۹۸).
- «ليس الفتى بالذى يُستضاء به...»(برگ ۲۴۹؛ لطائف والظرائف، ۱۳۸، ۸۰).
- «و عصبة بات فيها الغيظ...»(برگ ۲۱۹؛ لباب الاداب، ۳۷۳).

در جدول ذیل در یک ردیف، نام کتاب ثعالبی به همراه ذکر شمار نمونه‌های یکسان آن با کتاب غرر السیر و در ردیف دیگر از همان کتاب ثعالبی شش نمونه برای مقایسه آمده است:

نام کتاب و شمار نمونه‌ها	مقایسه نمونه‌ها
شمار القلوب، ۴۰ مورد	ص، قس: برگ ۲۱۹؛ ص ۲۳۹، قس: برگ ۲۶۷؛ ص ۹۷، قس: برگ ۲۶۶؛ ص ۲۴۸، قس: برگ ۲۹۱؛ ص ۷۰، قس: برگ ۳۳۵؛ ص ۱۱۶، قس: برگ ۲۵۷
التمثيل والمحاصره، ^۱ مورد	ص ۲۱، قس: برگ ۲۱۸؛ ص ۴۵، قس: برگ ۲۵۱؛ ص ۲۷، قس: برگ ۳۳۸؛ ص ۱۰۸، قس: برگ ۲۵۰؛ ص ۴۵، قس: برگ ۲۵۱؛ ص ۲۶، قس: برگ ۳۴۰
لطائف المعارف، ۱۴ مورد	ص ۱۱۵، قس: برگ ۲۱۹؛ ص ۵۳، قس: برگ ۲۲۸؛ ص ۱۳۸، قس: برگ ۲۵۱؛ ص ۲۵۳، قس: برگ ۴۹؛ ص ۴۹، قس: برگ ۲۲۷؛ ص ۵۱، قس: برگ ۵۲
الاقتباس من القرآن الكريم، ^۲ ۱۴ مورد	ص ۱۲۶، قس: برگ ۲۱۹؛ ص ۱۲۳-۱۲۴، قس: برگ ۲۱۹؛ ص ۴۲۵، قس: برگ ۲۳۱؛ ص ۱۸۸، قس: برگ ۲۲۳؛ ص ۱۳۱، قس: برگ ۲۲۰؛ ص ۱۹۰، قس: برگ ۴۷
آداب الملوك، ۸ مورد	ص ۳۶، قس: برگ ۲۳۱؛ ص ۳۶، قس: برگ ۲۳۳؛ ص ۳۵، قس: برگ ۲۳۳؛ ص ۴۲، قس: برگ ۲۳۶؛ ص ۱۱۰، قس: برگ ۲۴۹؛ ص ۸۶، قس: برگ ۲۶۹
يسيمه الذهري، ۶ مورد	ص ۱۵۸/۱، قس: برگ ۲۱۹؛ ص ۱۸۴/۶، قس: برگ ۲۱۹؛ ص ۵۶/۴، قس: برگ ۲۱۹؛ ص ۲۹۲/۲، قس: برگ ۲۵۱؛ ص ۳۸۹/۴، قس: برگ ۸(بادليان)، ص ۴۴۲/۲، قس: برگ ۱۹۳
الاعجاز والايجاز، ۶ مورد	ص ۲۰۶، قس: برگ ۲۱۹؛ ص ۱۱۳، قس: برگ ۱۴۹؛ ص ۱۷، قس: برگ ۳۳۷؛ ص ۱۷، قس: برگ ۳۴۰؛ ص ۱۵۲، قس: برگ ۲۷۰
برد الاكباد، ۵ مورد	ص ۱۰۴، قس: برگ ۴۳۸؛ ص ۱۰۴، قس: برگ ۲۳۱؛ ص ۱۲۲، قس: برگ ۲۵۱؛ ص ۱۱۲، قس: برگ ۴۵(بادليان)، ص ۱۰۴، قس: برگ ۲۲۲
خاص الخاص، ۴ مورد	ص ۱۰۲، قس: برگ ۲۵۰؛ ص ۹۸، قس: برگ ۲۵۰؛ ص ۲۵، قس: برگ ۲۵۷؛ ص ۲۷، قس: برگ ۲۵۰
اللطائف والظريف، ۴ مورد	ص ۸۰، قس: برگ ۲۴۹؛ ص ۱۳۸، قس: برگ ۲۴۹؛ ص ۲۸۷، قس: برگ ۲۱۹؛ ص ۲۸۸، قس: برگ ۲۱۹
احسن ما سمعت، ۳ مورد	ص ۲۴، قس: برگ ۲۱۹؛ ص ۲۴، قس: برگ ۲۱۹؛ ص ۲۵، قس: برگ ۲۲۲
تحسین و تقبیح، ۲ مورد	ص ۲۴۹، قس: برگ ۲۱۹؛ ص ۲۴۹، قس: برگ ۲۱۹
اللطيف واللطائف، ۲ مورد	ص ۳۱، قس: برگ ۲۱۹؛ ص ۸، قس: برگ ۲۳۲
سحر البلاعه، ^۳ ۲ مورد	ص ۵۲، قس: برگ ۲۷۰(زيادات نسخه موصلي)، ص ۹۷، قس: برگ ۲۱۹
لباب الاداب، ۱ مورد	ص ۳۷۳، قس: برگ ۲۱۹

جدول احصاء نمونه‌های یکسان غیر با دیگر آثار شعالی و مقایسه برخی نمونه‌های آن

۱. فضایلی ۲۰ مورد از جلد اول غیر که با مطالب این کتاب یکسان بوده، ذکر کرده است (نک: مقدمه فضایلی، ۵۷ تا ۵۹).

۲. زتنبرگ، ۳۳ عبارت از این کتاب ذکر کرده که مطالب آن با جلد اول غیر یکسان است (نک به: مقدمه زتنبرگ بر غرر، ۸۲-۸۵).

- ب. استفاده از برخی تکیه کلام‌ها در غرر و تکرار آن‌ها در کتاب‌های ثعالبی
۱. عبارت «و من امثال السائره»، (برگ ۲۱۹) و (نسخه بادلیان غرر برگ‌های ۱۲۰، ۱۱۹؛ *الطائف الظرائف*، ۱۷۴)، *آداب الملوك*، ۵۷؛ (التمثيل والمحاضره، ۶۹۰).
۲. عبارت «قال مؤلف الكتاب» برگ‌های ۲۱۹، ۲۳۵، ۲۵۷، ۲۷۰، ۲۷۷؛ و برگ ۱۶۰ نسخه موصل غرر و برگ‌های ۸، ۱۰۹ نسخه بادلیان، *آداب الملوك*، ۹۸؛ *لطائف المعارف*، ۱۳۸، *پیشمه الدهر*، ۴۵۵/۴، ۱۹۵، ۷۳، برد الاکباد، ۱۱۰، ۱۰۹.
۳. عبارت «اما بعد حمد لله» (در آغاز مقدمه نسخه غرر؛ مقدمه *اللطائف* و *الظراف*؛ مقدمه تتمة *پیشمه الدهر*^۱؛ مقدمه فقه اللغة).
۴. به کار بردن عبارت «...مر العداوه، حلووي الصداقه....» در غرر^۲ در سرگذشت بخت النصر و استفاده ثعالبی از این عبارات در *پیشمه الدهر*^۳ و در شرح حال ابو الفضل همدانی.

نتیجه

در این مقاله، در دو بخش به بررسی نام و نویسنده کتاب غرر پرداخته شده است: در بخش نخست، نگارنده‌گان به تفصیل با بررسی نام‌های شش گانه که برای کتاب غرر *السیر* ذکر شده هم به لحاظ صوری و هم به لحاظ معنی نتیجه می‌گیرند که نام، غرر *اخبار الملوك* و سیرهم، با توجه به ذکر آن در مقدمه کهن‌ترین نسخه غرر (قسطنطینیه)، قدمت، و جامع و مانع بودن آن، نام واقعی کتاب و پنج نام دیگر شکل مختصر شده این نام است. در بخش دوم مقاله، با بررسی نام‌های چهارگانه‌ای که برای غرر ذکر شده، با ذکر دلایلی دو نام نخست یعنی نام‌های ابومنصور الحسین بن محمد المرعشی و ابومنصور حسین بن محمد المرغنى الثعالبی را برساخته برخی محققان می‌دانند و از بین دو نام دیگر یعنی حسین بن محمد المرغنى و ابومنصور عبدالملک بن محمد ثعالبی با ذکر شواهد سبکی غرر *السیر* چون یکسانی برخی عبارات در غرر و کتاب‌های ثعالبی، و استفاده از برخی تعبیرات و ترکیبات در غرر و تکرار آن‌ها در کتاب‌های ثعالبی نتیجه می‌گیرند که نویسنده اصلی غرر *السیر* «ابومنصور عبدالملک بن محمد ثعالبی

۱. تتمه *پیشمه الدهر*، ۷/۱.

۲. غرر *السیر* (نسخه قسطنطینیه)، برگ ۲۳۶.

۳. *پیشمه الدهر*، ۴/۲۹۳.

نیشابوری» است و هیچ دلیل محکمی برای انتساب غرر به «حسین بن محمد المرغنى» وجود ندارد.

کتابشناسی

آذرنوش، آذرناش، مساح، رضوان، «تعالیٰ، عبدالملک بن محمد»، دائرة المعارف بزرگ اسلامی، زیرنظر کاظم موسوی بجنوردی، ج ۱۷، ج اول، تهران، چاپ وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، ۱۳۸۸ش. ابن اثیر، عز الدین علی، الکامل فی التاریخ، بیروت، دار صادر و دار بیروت، ۱۳۸۵-۱۹۶۵/۱۳۸۶-۱۹۶۵م.

ابن خلکان، ابوالعباس شمس الدین، وفيات الاعیان و انباء ابناء الزمان، تحقيق احسان عباس، بیروت، دار صادر، ۱۹۶۸م.

ابن العماد، عبدالحی بن احمد حنبلی، شذرات الذهب فی اخبار من ذهب، بیروت، دارالمسیره، ۱۹۷۹م.

اقبال آشتیانی، عباس، تاریخ مفصل ایران، چاپ هشتم، تهران، انتشارات کتابفروشی خیام، ۱۳۷۶ش. اشپولر، برتولد، تاریخ ایران در قرون نخستین اسلامی، ترجمه جواد فلاطوری، چاپ اول، تهران، انتشارات علمی و فرهنگی، ۱۳۷۹ش.

امیدسالار، محمود، ثعالبی نیشابوری یا ثعالبی مرغنى؟، نامه بهارستان، سال ۸ و ۹، دفتر ۱۴ و ۱۳، تهران، ۱۳۸۶-۸۷ش.

الانباری، کمال الدین ابوالبرکات، نزهه الالباء فی طبقات الادبا، تحقيق محمد ابوالفضل ابراهیم، قاهره، دار الفکر العربي، ۱۴۱۸هـ/۱۹۹۸.

باخرزی، ای طیب علی بن ابوالحسین، دمیة القصر و عصره /هل العصر، تحقيق محمد التونجی، بیروت، دار الجيل، ۱۴۱۴هـ/۱۹۹۳.

بارتولد، واسیلی ولادیمیروویچ، ترکستان نامه، ترجمه کریم کشاورز، چاپ دوم، تهران، انتشارات آگاه، ۱۳۶۶ش.

بروکلمان، کارل، تاریخ الادب العربي، ترجمه به عربی عبدالحلیم نجار، الطبعة الخامسة، قاهره، دار المعارف، ۱۹۶۰م.

بیهقی، ابوالفضل محمد بن حسین، تاریخ بیهقی، به کوشش خلیل خطیب رهبر، چاپ چهارم، تهران، انتشارات مهتاب، ۱۳۷۴ش.

الشعالبی، ابو منصور عبدالملک بن محمد، آداب الملوك، تحقيق جلیل عطیه، بیروت، دارالغرب الاسلامی، ۱۹۹۰.

- همو، احسن ما سمعت، تحقیق محمد ابراهیم سلیم، قاهره، دار الطیانع، ۱۹۹۲م.
- همو، اقتباس از قرآن کریم، ترجمه حسین صابری، تهران، انتشارات علمی فرهنگی، ۱۳۸۶ش.
- همو، برد الکباد فی الاعداد، قسطنطینیه، مطبعة الجوائب، الطبعة الاولى، ۱۳۰۰هـ.
- همو، تتمه یتیمه الدهر، تحقیق مفید محمد قمیحة، بیروت، دارالکتب العلمیة، ۱۴۲۰هـ.
- همو، تحسین و تقبیح، ترجمه علی اکبر شهابی خراسانی، مشهد، انتشارات آستان قدس رضوی، ۱۳۶۸ش.
- همو، تحفه الوزراء، تحقیق حبیب علی الراوی و ابتسام مرھون الصفار، بیروت، الدار العربیة للموسوعات، ۲۰۰۶هـ ۱۴۲۷.
- همو، التوفیق للتلفیق، تحقیق هلال ناجی و زهیر زاده، عراق، مطبعه الجمع العلیمی العرائی، ۱۹۸۵م.
- همو، التمثیل و المحاضرة، تحقیق قصی الحسین، بیروت، دارومکتبه الہلال، الطبعه الاولی، ۲۰۰۳م.
- همو، ثمار القلوب فی المضاف و المنسوب، تحقیق قصی الحسین، لبنان، بیروت، دارومکتبه الہلال، الطبعه الاولی، ۲۰۰۳م.
- همو، ثمار القلوب فی المضاف و المنسوب، ترجمه رضا انزابی نژاد، مشهد، انتشارات دانشگاه فردوسی، ۱۳۷۶ش.
- همو، خاص الخاصل، تحقیق حسن الامین، بیروت، دار مکتبه الحیاة، ۱۹۶۶م.
- همو، سحر البلاعه و سر البراءه، تحقیق درویش جویدی، بیروت، مکتبة العصریة، ۱۴۲۹هـ ۲۰۰۸.
- همو، الاعجاز والایجاز، محمد ابراهیم سلیم، قاهره، مکتبه القرآن، بی تا.
- همو، غرر اخبار ملوک الفرس و سیرهم مشهور به تاریخ غرر السیر، تصحیح ھ.زنبرگ، تهران، چاپ افست، انتشارات کتابخانه اسدی، ۱۹۶۳م.
- همو، غرر اخبار ملوک الفرس و سیرهم مشهور به تاریخ غرر السیر، ترجمه محمد فضائلی، چاپ اول، تهران، نشر نقره، ۱۳۶۸ش.
- همو، فقة اللغة و سر العربیة، تحقیق سلیمان سلیمان بواب، دمشق، ۱۴۰۹هـ ۱۹۸۹.
- همو، لباب الاداب، به کوشش قحطان رشید صالح، بغداد، ۱۹۸۸م.
- همو، الظرائف و اللطائف، ناصر محمدی محمد جاد، قاهره، دار الكتب و الوثائق القومیة، ۱۴۲۷هـ ۲۰۰۶م.
- همو، آلططف و اللطائف، محمد عبدالله الجادر، بیروت، عالم الكتب، ۱۴۱۷هـ ۱۹۹۷م.
- همو، لطائف المعارف، ترجمه دکتر علی اکبر شهابی خراسانی، مشهد، انتشارات آستان قدس رضوی، ۱۳۶۸ش.

همو، یتیمه الدهر فی محسن اهل العصر، تحقیق مقید محمد قمیحه، بیروت، دارالکتب العلمیة، ۱۴۲۰ هـ.

حاجی خلیفه، مصطفی بن عبدالله، کشف الظنون عن اسامی الکتب و الفنون، به کوشش گوستاو فلوگل، لایپزیک، ۱۸۳۵-۱۸۵۸.

همو، کشف الظنون عن اسامی الکتب و الفنون، بیروت، دار احیاء التراث العربی. حافظ ابو، شهاب الدین عبدالله، جغرافیای حافظ ابو، تهران، نشر میراث مکتوب، چاپ اول، ۱۳۷۵ ش.

حضری القیروانی، ابراهیم بن علی، زهر آلاداب و ثمر الالیاب، تحقیق یوسف علی طویل، بیروت، دارالکتب العلمیة، ۱۴۱۹ هـ/ ۱۹۹۳ م.

خواندمیر، غیاث الدین بن همام الحسینی، تاریخ حبیب السیر فی اخبار افراد بشر، ج ۲، زیر نظر محمد دبیرسیاقی، تهران، خیام، ۱۳۸۰. روزنたل، فرانس، تاریخ تاریخ‌نگاری در اسلام، ترجمه اسدالله آزاد، مشهد، موسسه انتشارات آستان قدس رضوی، ۱۳۶۵ ش.

الرغلول، عارف ابوخلف، «تعالیٰ مرغنى، ابومنصور»، دانشنامه جهان اسلام، زیر نظر غلامعلی حداد عادل، ج ۹، چ اول، تهران، بنیاد دایرة المعارف اسلامی، ۱۳۸۴ ش.

زیدان، جرجی، تاریخ آداب اللّغة العربية، بیروت، دارمکتبة الحياة، ۱۹۶۷ م.

صفدی، صلاح الدین خلیل بن ایبک، الوفی بالوفیات، به کوشش احمد الارناوط و تزکی مصطفی، الطبعه الاولی، بیروت، دار احیاء التراث العربی، ۱۴۲۰ هـ/ ۲۰۰۰ م.

عتبی، ابونصر محمد بن عبدالجبار، تاریخ یمینی، ترجمه ابوالشرف ناصح بن ظفر جرفاذقانی، به کوشش جعفر شعار، چاپ سوم، تهران، انتشارات علمی و فرهنگی، ۱۳۷۴ ش. علوی مقدم، محمد، «تعالیٰ و الاعجاز و الایجاز»، کیهان اندیشه، ش ۷، مرداد و شهریور ۱۳۶۵، صص ۸۱ تا ۸۸.

عوفی، سیدالدین محمد، جوامع الحکایات و لوامع الروایات، بخش مربوط به تاریخ ایران، به کوشش جعفر شعار، تهران، دانشسرای عالی، ۱۳۵۰ ش.

مستوفی، حمدالله، تاریخ گزیده، تصحیح عبدالحسین نوایی، تهران، انتشارات امیرکبیر، چاپ سوم، ۱۳۶۴ ش.

مرعشی، حسین بن محمد، غیر السیر، تصحیح سهیل زکار، بیروت، ۱۹۹۵ م. مرغنى، حسين بن محمد، غیر السیر، میکروفیلم شماره D Orville 542 کتابخانه بادلیان آکسفورد، انگلیس.

همو، غرر السیر، میکروفیلم شماره ۹۱۶، مجموعه کتابخانه ابراهیم پاشا، استانبول، ترکیه.
همو، غرر السیر، میکروفیلم شماره Fonds arabe 5053 مجموعه کتابخانه ملی فرانسه، پاریس،
فرانسه.

مینوی، مجتبی، دیباچه‌ای بر چاپ افست غرر اخبار ملوک الفرس و سیرهم مشهور به تاریخ غرر السیر، تصحیح ه. زتنبرگ، چاپ افست، تهران، انتشارات کتابخانه اسدی، ۱۹۶۳م.
یافعی، ابی محمد عبدالله بن اسعد، مرآة الجنان و عبرة اليقطان، تحقيق خليل المنصور، الطبعة الاولى،
بیروت، دار الكتب العلمية، ۱۴۱۷هـ/۱۹۹۷.

- Brokelman, C., “Al-Tha’alibi”, *EII (first Encyclopedia of Islam)* (1913-1936), Leiden, Brill, 1987.
- Bosworth, C.E., “Al-Tha’alibi”, *EI2*, Leiden, Brill, 1986.
- Leone Caetni, “Un manoscritto arabo non indentificato della Bodleiana di Oxford: II Ghurar al-Siyar”, Centenario Amari II, 1910.
- Rowson, E.K., “Al-Tha’alibi”, *EI2*, Leiden, Brill, 1986.
- Zotenberg, H., *Histoire Des Rois Des Perses*, Imprimerie National PRESS, Paris, 1900.